

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

(א)	
This month shall be for you the head of months; it shall be for you the first of the months of the year.	החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה
And brings (is brought) by the honor of the holiness of my teacher and father-in-law, the Rebbe,	ומביא כבוד קדושת מורי ורבי אדמו"ר
in his discourse beginning with the words “This” (at the beginning of his coming to the lands of the Covenant – the USA),	במאמרו דיבור המתחיל "זה" (בתחלת בואו לארצות הברית)
that it is found in Targum Yonasan on the verse “in the month of the strong ones, etc.” – that is the seventh month (referring to Tishrei),	דאימא בתרגום יונתן על הפסוק "בירח האימנים כו" (– הוא חדש השביעי (שקאי על חדש תשרי
and the ancients called it the “first month”, etc., and now it is the seventh month,	ועתיקאי קרו ליה ירחא קדמא כו', וכען הוא ירחא שביעאה
that before the giving of the Torah, Tishrei was called the first month,	שקודם מתן תורה היה נקרא תשרי בשם חדש הראשון
because in it the world was created,	לפי שבו נברא העולם
and now, after the Exodus from Egypt and the giving of the Torah, Nissan is the first month and Tishrei is the seventh.	וכען, לאחר יציאת מצרים ומתן תורה, ניסן הוא חדש הראשון ותשרי הוא חדש השביעי
And he analyzes this: since in the beginning Tishrei was the first month, why was it changed so that Nissan became the first?	ומדיק בזה: דמפנין שבתחלה היה תשרי חדש הראשון, למה נשתנה שניסן יהיה הראשון?
And if it is because of the redemption that was in Nissan – this itself needs explanation,	ואם מפני הגאולה שהיתה בניסן – ההיא גופא צריכה ביאור
for the beginning of redemption was in Tishrei: on Rosh Hashanah (the first of Tishrei) the servitude of our ancestors ceased.	הרי אתחלתא דגאולה היה בתשרי: דבראש השנה (אחד בתשרי) בטלה עבודה מאבותינו
So why is the month of redemption (complete) specifically Nissan?	ולמה חדש הגאולה (השלמה) הוא ניסן דוקא
(ב)	
And to note: In several discourses, the explanation of the detail that Nissan is the head of months is that the first of Tishrei is Rosh HaShanah — (that the first of Tishrei is Rosh HaShanah even now, after the Exodus from Egypt and the Giving of the Torah).	ולהעיר, שבכמה דרושים הדיוק בזה שניסן הוא ראש חדשים הוא בזה שאחד בתשרי הוא ראש השנה (דזה שאחד בתשרי הוא ראש השנה הוא גם עכשיו לאחר יציאת מצרים ומתן תורה),

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

<p>Since what is called Rosh HaShanah is because it includes the vitality of the entire year, similar to the head which includes the vitality of all the limbs of the body — and is then divided into twelve heads of months, and each Rosh Chodesh into 30 (or 29) days — it turns out that the vitality of the month of Nissan is drawn from Tishrei. And yet it says here that Nissan is the head of the months and the first of the months of the year — even for the month of Tishrei.</p>	<p>דמכיון שזוהי שנתה שנקרא בשם ראש השנה הוא לפי שהו כולל החיות של כל השנה בדוגמת הראש שכולל החיות של כל אברי הגוף, ונתלק אחר כך לייב ראשי חדשים וכל ראש חודש ל"ד (כ"ט) יום, הרי נמצא שהחיות דחודש ניסן נמשך הוא מתשרי, וכאן נאמר שניסן הוא ראש חדשים וראשון לתדשי השנה (גם לחודש תשרי).</p>
<p>And it is explained regarding this, that the vitality which is drawn down in Tishrei for the entire year is in a manner of limitation and measure — (which in general is the vitality as it is enfolded in the creations, in their inwardness) — that it is the root of the conduct of nature.</p>	<p>ומבארים בזה, דהחיות שנמשך בתשרי על כל השנה הוא בבחינת גבול ומדה (שככלות הוא החיות שמלוכבש בהנבארים בפנימיותם), שהוא השורש דהנהגת הטבע.</p>
<p>And this that Nissan is called the “head” — it is regarding the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof) that is without limitation,</p>	<p>ונה שניסן נקרא ראש הוא בנוגע להמשכת אור אינסוף הקלי גבול</p>
<p>which is the root of miraculous conduct, that is above nature. And according to this, they also explain why Tishrei is the head of the year and Nissan is the head of the months.</p>	<p>שהוא השורש דהנהגה נסית שלמעלה מהטבע. ועל פי זה מבארים גם זה שתשרי הוא ראש השנה וניסן ראש חדשים</p>
<p>For the natural order, which is always consistent, is compared to the path of the sun — (“שנה” [year] from the root <i>mishnah</i>, meaning repetition, for the same thing returns and is repeated again).</p>	<p>פי הנהגת הטבע, שהיא תמיד בשנה, היא דוגמת מהלך השמש (שנה מלשון משנה, שאותו הדבר חוזר ונשנה), (עוד פעם)</p>
<p>And the miraculous order, whose concept is renewal — that at times the Holy One, blessed be He, overrides the natural order for a period — is compared to the path of the moon, which renews every month (“חודש” [month] from the root <i>chiddush</i>, renewal).</p>	<p>והנהגה נסית שענינה הוא חידוש — שלפעמים הקדוש ברוך הוא משדד הנהגת הטבע למשך זמן — היא דוגמת מהלך הירח, שהיא מתחדשת בכל חודש (חודש מלשון חידוש).</p>
<p>And one can say that the emphasis in this maamar, that before the Exodus from Egypt, Tishrei was the first of the months — the point is that before the Exodus from Egypt, Tishrei was the first and the head even for drawing down G-dliness that is above nature,</p>	<p>ויש לומר, דזה שמדייק במאמר זה — שלפני יציאת מצרים היה תשרי ראשון לתדשים — ההדגשה בזה היא, שלפני יציאת מצרים היה תשרי הראשון והראש גם להמשכת אלקות שלמעלה מהטבע</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

<p>(as is also evident from the fact that the beginning of the redemption — the Exodus from Egypt — began in Tishrei). So why then has it now changed that Nissan is the first?</p>	<p>ובמוכן גם מזה שגם התחלת הגאולה דיציאת מצרים] היתה בתשרי, ולמה נשתנה עכשיו שניסן הוא הראשון?</p>
<p>(א)</p>	
<p>And the point of explanation in this (as is understood from the Maamar) is: That also with “months” (from the word <i>chiddush</i>, renewal) — which in general are the drawing down of light that is above enclothing within the worlds — the renewals that came after the Exodus from Egypt are on a loftier level than the renewals that were before this.</p>	<p>ונקודת הביאור בזה (כמו שמוכן מהמאמר) הוא, שגם בתקופות (מלשון חידוש), שבכללות הם המשכת האור שלמעלה מהתלבשות בעולמות — התחדשים שלאחר יציאת מצרים הם בדרגה גבוהה יותר מהתחדשים שהיו לפני זה.</p>
<p>And the idea is: that the revelations which were drawn down through the service of the Avos (Patriarchs), and also the signs and wonders that occurred in Egypt (including also that in Tishrei the servitude of our forefathers ceased),</p>	<p>והענין הוא: דהגילויים שנמשכו על ידי עבודת האבות, וגם האותות ומופתים שהיו במצרים (כולל גם זה), (שבתשרי בטלה עבודה מאבותינו)</p>
<p>are from the level of light that is related to the worlds — except that even within that light, the root of the signs and wonders is from the level of light that is above enclothing in the worlds.</p>	<p>הם מבחינת האור ששייך לעולמות (אלא שבאור זה גופא, שרש האותות ומופתים הוא מבחינת האור), (שלמעלה מהתלבשות בעולמות)</p>
<p>This is why those signs and wonders occurred in <i>Mitzrayim</i> (from the word <i>meitzar</i> – constraint and boundary), because in general, the light related to the worlds (even that which is above enclothing) is measured and limited.</p>	<p>דוהו מה שהאותות ומופתים אלה היו במצרים מלשון מצר וגבול, כי כללות האור השייך לעולמות (גם שלמעלה מהתלבשות) הוא במדידה והגבלה.</p>
<p>But at the Exodus from Egypt, there was a revelation of the Essence of the Infinite Light (Atzmus Or Ein Sof), which is above any relation to the worlds — and through this was accomplished the Exodus from Egypt: the exodus from all limitations and boundaries — even from the loftiest limitations and boundaries.</p>	<p>וביציאת מצרים הנה הגילוי דעצמות אור אין סוף שלמעלה משיכות לעולמות, ועל ידי זה נעשה היציאה ממצרים — היציאה מן המצרים וההגבלות, גם מהמצרים וההגבלות הכי עליונים.</p>
<p>And from this it is understood...</p>	<p>...ומזה מוכן</p>
<p>For before the Exodus from Egypt, even the <i>chadashim</i> (“months” / from the root <i>chiddush</i> – renewal) that existed then, were months that were related to creation. And the true concept of <i>chadashim</i> — from the root <i>chiddush</i>, meaning actual renewal — was achieved specifically after the Exodus from Egypt.</p>	<p>דלפני יציאת מצרים, גם התחדשים (מלשון חידוש) שהיו אז, הם חדשים השייכים להבריאה, ואמיתית הענין דחדשים מלשון חידוש נעשה דוקא לאחר יציאת מצרים.</p>
<p>For the 12 months that relate to creation have their root in the 12 combinations of the Name Adnai (אדנ"י). But the 12 months that</p>	<p>שייב התחדשים השייכים להבריאה שרשם הוא ביי"ב צירופים דשם אדנ"י, ויי"ב התחדשים שלמעלה מהבריאה שרשם הוא ביי"ב צירופים דשם הוי"</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)

<p>are above creation have their root in the 12 combinations of the Name Havayah (הוי).</p>	
<p>And this can be connected to what is explained in the Maamar — that there is a difference between <i>chodashim stam</i> (general months) and <i>chodshei haShanah</i> (months of the year): that <i>chodshei haShanah</i>, although they are revelations that are above the world (renewals), nevertheless, they still have relevance to the world (and to the yearly cycle, which corresponds to the natural order); whereas <i>chodashim stam</i> are revelations that are above any connection to the worlds.</p>	<p>[ויש לקשר זה עם המבואר במאמר, דיגש לבאר החלוקה בין חדשים סתם לחדשי השנה, שחדשי השנה, עם היותם גלויים שלמעלה מהעולם (חדשים מלשון חידוש), מכל מקום יש להם שייכות לעולם (ושנה, הנהגת הטבע); וחדשים סתם הם הגלויים שלמעלה משייכות לעולמות].</p>
<p>And this is why — before the Exodus from Egypt, Tishrei was the first of the months. But now, Nissan is the first. For the drawing down of light that relates to the worlds is associated with Tishrei, in which the world was created. But the drawing down of the Essence of the Infinite Light, which is above connection to the worlds — is in Nissan, the month of Redemption.</p>	<p>ונהו שלפני יציאת מצרים היה תשרי הראשון לחדשים ועכשיו ניסן הוא הראשון — פי המשכת האור ששייך לעולמות הוא בתשרי שבו נברא העולם, והמשכת עצמות אור אין סוף שלמעלה משייכות לעולמות — הוא בניסן, חדש הגאולה.</p>
<p>(ז)</p>	
<p>And it needs to be understood: According to this explanation, it would seem that the fact that after the Exodus from Egypt, Nissan is the head of the months — applies only regarding the months that are above creation (those from the twelve combinations of the Name Havayah, whose concept is the revelation of the Infinite Light that is above connection to the worlds).</p>	<p>וצריך להבין: דלפי ביאור זה, נמצא לכאורה דוה שלאחרי יציאת מצרים ניסן הוא ראש חדשים — הוא רק בענין החדשים שלמעלה מהבריאה (שמהיי"ב צירופים דישם הוי, שענינם הוא הגלוי דאור אין-סוף). (שלמעלה משייכות לעולמות).</p>
<p>But from the wording of the Targum: “The ancients called it the first month, and now it is the seventh,” it implies that now Nissan is the first — also regarding the months of which Tishrei was once the first. (Meaning: the months of the 12 combinations of the Name Adnai, whose concept is revelation of Infinite Light within the worlds).</p>	<p>ומלשון התרגום: "דעתיקניא קרון ליה ירחא קדמאה כוי — וכען הוא ירחא שביעאה", משמע שזה שעכשיו ניסן הוא הראשון — הוא (גם) בענין החדשים שבהם היה תשרי הראשון (היינו החדשים די"ב צירופי אדני, שענינם הוא גלוי אור אין-סוף השייך לעולמות).</p>
<p>And likewise this is understood from the fact that whenever months are counted in the Torah, they are counted from Nissan — (Iyar is called “the second month,” Sivan is “the third month”), because after the Exodus from Egypt and the Giving of the Torah, Nissan became the first month in every respect.</p>	<p>וכן מוכן גם מזה — שמנין החדשים בתורה בכל מקום הוא מניסן (דאייר נקרא חדש השני, סיון חדש השלישי), פי לאחרי יציאת מצרים ומתן תורה, ניסן הוא חדש הראשון בנגע לכל הענינים.</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

<p>And even more than this: even in the Torah portions that precede <i>Parshas HaChodesh</i> — since even those portions are part of the Torah which was given after the Exodus from Egypt (and the first utterance at the Giving of the Torah was “I am Hashem your G-d who took you out from the land of Egypt”) — the count of months in them is also not from Tishrei, but from Nissan.</p>	<p>ויתירה מזו — שגם בפרשיות התורה שלפני פרשת החודש, מכיון שגם פרשיות אלו הן חלק מן התורה שנתנה לאחרי יציאת מצרים (והדבור הראשון דמתן), (תורה הוא: "אנכי כו' אשר הוצאתיך מארץ מצרים),</p>
<p>therefore the count of months within them is also not from Tishrei, but from Nissan.</p>	<p>מנין חודשים בהם הוא לא מתשרי, אלא מניסן.</p>
<p>And seemingly, one could have explained this according to what is explained in the Maamar — that following the verse “<i>This month shall be for you the head of the months</i>”, it adds “<i>It shall be for you the first of the months of the year.</i>”</p>	<p>ולכאורה הנה אפשר לבאר זה על פי מה שנתבאר בהמאמר, דזה שלאחרי שנאמר החודש הנה לכם ראש חודשים, מוסיף ראשון הוא לכם לחודשי השנה.</p>
<p>That the months of the year — i.e., those months connected with <i>shana</i> (the cycle of nature) — are revelations drawn into the world through garments of nature.</p>	<p>הוא, דחודשי השנה (חודשים השייכים לשנה) — הם הגילויים שנמשכים בעולם בלבושי הטבע.</p>
<p>And this is what it means when it adds “<i>the first for you of the months of the year</i>” — that for Israel (<i>lachem</i>) there will be the revelation of G-dliness that is above nature (Nissan) even within nature (the months of the year).</p>	<p>ונהו שמוסיף ראשון הוא לכם לחודשי השנה, שבישראל (לכם) יהיה הגילוי האלקות שלמעלה (מהטבע ניסן) גם בטבע (חודשי השנה).</p>
<p>(ה)</p>	
<p>And it may be said that this is similar to what our Sages said (Rashi on Bereishis 1:1): “<i>The Torah should have begun only from 'This month shall be for you'... So why did it begin with 'In the beginning G-d created'? Because 'He told the power of His deeds to His people, to give them the inheritance of nations.'</i>”</p>	<p>(ה) ויש לומר, שהוא על דרך מה שאמרו רז"ל: "לא הנה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הנה לכם כו', ומה טעם פתח בבראשית — משום פה מעשיו." הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים.</p>
<p>So that if the nations of the world say to Israel, “You are robbers, for you conquered the lands of the seven nations,” Israel can say to them, “All the earth belongs to the Holy One, blessed be He. He created it and gave it to whom He deemed proper. With His will He gave it to them, and with His will He took it from them and gave it to us.”</p>	<p>שאם יואמרו אומות העולם לישראל: "לקטים אתם שפכשתם ארצות שבעה גוים", הם אומרים להם: "כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו; ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו."</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט

Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)

<p>And it is known that there is a difficulty here: for seemingly, the question “<i>The Torah should have begun only from 'This month shall be for you'</i>” is itself difficult — since “<i>In the beginning G-d created...</i>” is the foundation of faith!</p>	<p>וידוע הדייק בזה: דלכאורה, הרי השאלה: "לא הנה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הנה לכם", — אף ש"בראשית ברא אלקים" גוי הוא שרש האמונה</p>
<p>That is: the matter of <i>Maaseh Bereishis</i> (Creation), and likewise everything up until <i>Parshas HaChodesh</i>, would have to be transmitted orally or written in a separate scroll — and not be part of the Torah itself, which is about commandments and guidance for Israel.</p>	<p>היא, שהענין דמעשה בראשית (וכן כל הענינים שלאחר ז' עד פרשת החודש) יהיה מסור בעל פה או שיהיה כתוב בספר בפני עצמו — ולא בתורה, דמכיון שענין התורה הוא צוויים והוראות לישראל, לכן צריכה להתחיל במצוה ראשונה שנוצטוו בה ישראל</p>
<p>And what is the answer — “<i>Because of the power of His deeds...</i>”? For even if <i>Maaseh Bereishis</i> were transmitted orally, Israel would still be able to answer the argument of the nations.</p>	<p>ומהו התרוץ: "משום כח מעשיו כו", — הרי גם כשהענין דמעשה בראשית יהיה מסור בעל פה, ידעו ישראל להשיב על טענת אומות העולם</p>
<p>Furthermore, this needs explanation — for the Torah is above the world! How can we say that because of answering the nations of the world, there should be a change in the Torah — that it begins with Bereishis, even though the Torah's essence would dictate that it begin with “<i>This month shall be for you</i>”?</p>	<p>וגם צריך ביאור: הרי התורה היא למעלה מהעולם, ואיך נאמר שבכדי להשיב לאומות העולם — יהיה שנוי בתורה, שהיא מתחלה בבראשית, אף שמצד ענין התורה צריכה היתה להיות התחלתה ב"החודש הנה לכם"?</p>
<p>And the point of explanation in this is: that the statement “The Torah should have begun only from ‘This month shall be for you’” means —</p>	<p>ונקודת הביאור בזה היא: דנה שלא הנה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הנה לכם, הוא</p>
<p>Because all the revelations that occurred until the Exodus from Egypt — which are described in the portions before <i>Parshas HaChodesh</i> — are from the level of light that is connected to the worlds (as explained above in section 3).</p>	<p>כי כל הגילויים שהיו עד יציאת מצרים (שבהם מדובר בהפרשיות שלפני פרשת החודש) — הם מהאור (השייך לעולמות (כנ"ל סעיף ג')</p>
<p>But the essence of Torah is the drawing down and revelation of the Infinite Light — without limitation — that is above connection to the worlds.</p>	<p>וענין התורה הוא: המשכת וגילוי אור אין סוף הבלי גבול, שלמעלה משייכות לעולמות</p>
<p>Therefore, the Torah should have begun with “<i>This month shall be for you</i>”, which is related to the Exodus from Egypt — when the revelation of the Infinite Light above connection to the worlds began.</p>	<p>ולכן לא הנה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הנה לכם, ששייך ליציאת מצרים, שאז הותחל הגילוי דאור אין סוף שלמעלה משייכות לעולמות</p>
<p>However, nevertheless, since the intent of Torah is to draw the revelation of the Infinite Light — which is beyond limitation — into the boundaries of the world, and specifically into the lowest matters —</p>	<p>אלא שאף על פי כן, כיון שהכוונה דתורה היא להמשיך גילוי אור אין סוף הבלי גבול בהגבול דעולמות, וכזה — גופא — בענינים הכי תחתונים</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)

<p>Therefore, the Torah also includes the story of Creation (and similarly, all the portions before <i>Parshas HaChodesh</i>), in order to draw the unlimitedness of Torah even into the lowest matters, and to make them a dwelling place for Him, may He be blessed.</p>	<p>לכן יש בתורה גם הסיפור דמעשה בראשית (ועל דרך זה שאר הפרשיות שקודמות פרשת החודש) בכדי להמשיך הבלי גבול דתורה גם בענינים המתחונים, ולעשות בהם דירה לו יתברך.</p>
<p>And this is the deeper meaning of “<i>He began with Bereishis because 'He told the power of His deeds to His people to give them the inheritance of nations.'</i>”</p>	<p>ונהו שפתח בבראשית משום "פח מעשיו הגיד לעמו". לתת להם נחלת גוים.</p>
<p>That the reason there is in the Torah the story of Creation — even though what was revealed in Creation was only a limited, contracted ray (as explained in the Maamar at length on the verse “<i>I am Hashem your G-d who took you out of Egypt</i>” and not “<i>Who created the heavens and the earth</i>”) —</p>	<p>דזה שיש בתורה הסיפור דמעשה בראשית — אף שזה שנתגלה בהבריאה הוא רק הארה מצומצמת (וכמבואר בהמאמר בארוכה הטעם על מה שכתוב אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, ולא "אשר בראתי שמים" — וְאֶרֶץ</p>
<p>is because the ultimate purpose of Torah is that Israel should refine even the inheritance of the nations and make it part of Eretz Yisrael —</p>	<p>הוא: כי תכלית הפונה דתורה הוא שישאל יבררו גם — את נחלת גוים ויעשו אותה לארץ ישראל</p>
<p>and that this refinement should be in such a way that even the nations of the world agree to it. This is why Israel must be able to respond to the claims of the nations.</p>	<p>ושבירור יהיה באופן כזה שגם אומות העולם יסכימו לזה, שלכן צריכים ישראל לענות לאומות העולם על טענותם.</p>
<p>And this is also one of the reasons why the Torah begins with <i>Bereishis</i> — because the true fulfillment of <i>Dirah b'tachtonim</i> (a dwelling place in the lowest realms) is when the lowliness itself becomes a vessel for G-dliness. And this is achieved specifically through the refinement that happens via enclothing.</p>	<p>ונהו גם מהטעמים על זה שפתח בבראשית — כי השלימות דדירה בתחונים הוא: שהתחון מצד ענינו יהיה פלי לאלקות, דענינו זה הוא דוקא על ידי הבירור שבדרך התלבשות.</p>
<p>In a manner from below to above — and therefore, the order of events in the Torah, through the learning of which these matters are refined, is in a way that goes from below to above:</p>	<p>בדרך מלמטה למעלה, ולכן סדר המארכות שבתורה, שעל ידי לימוד ענינים אלו בתורה נעשה בירור, הוא באופן דמלמטה למעלה.</p>
<p>The story of Creation (in which is included the refinement of the inheritance of the nations), and then the story of the Patriarchs, etc. — and only after that: “This month shall be for you.”</p>	<p>סיפור מעשה בראשית (שבזה נכלל הבירור דנחלת גוים), ואחר כך הסיפור דמעשה אבות וכו', ורק לאחר זה. החודש הזה לכם.</p>
<p>(1)</p>	
<p>And the explanation of the matter in more detail will be understood according to what is explained in several discourses (regarding the matter of “The Torah should have started only from ‘This month shall be for you,’” and why it began with <i>Bereishis</i>):</p>	<p>וביאור הענין בפרטיות יותר יובן עלפי מה שמתבאר בכמה דרושים (בענין לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם ומה טעם פתח בבראשית)</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

<p>It is stated in <i>Emek HaMelech</i> at the beginning, that the creation and formation of the worlds came through <i>Tzimtzum</i> (contraction).</p>	<p>ואיתא בעמק המלך בתחלתו, שבריאה והתהוות העולמות היתה על ידי הצמצום.</p>
<p>The concept of <i>Tzimtzum</i> (the first contraction) is that the light which originally shone was completely concealed, and through this a void and an empty space was created for the existence of the worlds.</p>	<p>דענגן הצמצום (צמצום הראשון) הוא: שהאור שהאיר תחלה נתעלם לגמרי, ועל ידי זה נעשה חלל ומקום פנוי לעמידת העולמות.</p>
<p>The intent of the <i>Tzimtzum</i> is that through Torah and mitzvos there should be a revelation of the Infinite Light also within the worlds.</p>	<p>וכוננת הצמצום היא: ש'על ידי התורה ומצוות יהיה הגילוי דאור אין סוף גם בעולמות.</p>
<p>For before the <i>Tzimtzum</i>, when the Infinite Light filled the void, it was impossible for there to be the existence of worlds or any revelation in the worlds. Through the <i>Tzimtzum</i>, it became possible for the revelation of the Infinite Light to also be in the worlds.</p>	<p>דקודם הצמצום, כשהיה אור אין סוף ממלא מקום החלל, לא היה אפשר להיות מציאות העולמות, ולא היה הגילוי בעולמות, ועל ידי הצמצום נתחדש שהגילוי דאור אין סוף יהיה גם בעולמות.</p>
<p>More than this: through it there will be a revelation of the inner dimension of the Infinite Light — higher even than the light that shone before the <i>Tzimtzum</i>.</p>	<p>ויתרה מזו: ש'על ידי זה יהיה גם הגילוי דפנימיות אור אין סוף, שלמעלה גם מהאור שהאיר לפני הצמצום.</p>
<p>And from this we understand the deeper intent of the phrase “<i>With His will He gave it to them, and with His will He took it from them and gave it to us</i>” — that this was the intent from the beginning: that through this process, the inheritance of the nations would become transformed into Eretz Yisrael — and thereby elevated.</p>	<p>ומוכן מזה, ש'על דרך זה הוא בנוגע לזה שברצונו נתנה להם, שהפונה בזה מלכתחילה היא בכדי שיהיה ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו, ועל ידי זה שנתלת גוים נהפכה לארץ ישראל — היא נעלית ביותר.</p>
<p>And through learning the Torah verse “<i>In the beginning G-d created</i>” — that the creation of the worlds came through <i>Tzimtzum</i> and the concealment of the Name Elokim (starting with the first <i>Tzimtzum</i>) —</p>	<p>ועל ידי שלומדים בתורה “בראשית ברא אלקים”, שבריאית העולמות היתה על ידי הצמצום וההעלם דשם — (אלקים) מתחיל מצמצום הראשון.</p>
<p>through this we reveal the secret of the <i>Tzimtzum</i>: that the intent of the contraction was for the purpose of revelation.</p>	<p>על ידי זה מגלים סוד הצמצום, שכוננת הצמצום היא בשביל הגילוי.</p>
<p>And in the same manner regarding the diminishing of the moon, the sin of the Tree of Knowledge, etc.</p>	<p>ועל דרך זה הוא במעוט הירח, חטא עץ הדעת וכו'.</p>
<p>(As is known, the <i>Tzimtzum</i>, the shattering of the vessels of Tohu, the diminishing of the moon, and the sin of the Tree of Knowledge are all related to each other.)</p>	<p>וכידוע שהצמצום, שבירת הכלים דתוהו, ומעוט (הירח, וחטא עץ הדעת — שייכים זה לזה).</p>

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

<p>That through learning these matters in Torah, the inner intention within them is revealed — that all of them were for the sake of revelation.</p>	<p>שעל ידי שלומדים בתורה עננינים אלו, נתגלה הפונה הפנימית שבהם, שהיה בשביל הגילוי.</p>
<p>(ז)</p>	
<p>And according to this, it is also understood that the verse in the Torah about the story of Creation (<i>Maaseh Bereishis</i>) — "<i>Because the strength of His deeds He declared to His people to give them the inheritance of nations</i>" — is not (G-d forbid) a change in the Torah,</p>	<p>ועל פי זה יובן גם, שהכתוב בתורה סיפור דמעשה בראשית (משום "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים") — אין זה שינוי חס ושלום בתורה</p>
<p>that in order for Israel to be able to respond to the nations of the world, other ideas (that are not Torah) were written in the Torah, G-d forbid.</p>	<p>שפקדי שידעו ישראל להשיב לאמות העולם, לכן נכתבו בתורה עננינים אחרים חס ושלום שאינם תורה.</p>
<p>Because the matter of <i>Maaseh Bereishis</i> is the <i>Tzimtzum</i> (contraction) of the Name <i>Elokim</i> — and therefore it is not initially associated with Torah, which is the revelation of the Name <i>Havayah</i>, the revelation of the Infinite Light without limit —</p>	<p>כי זה שהענין דמעשה בראשית הוא צמצום דשם אלקים (ולכן אינו שייך לתורה, שהיא הגילוי דשם (הוי', גילוי אור אין-סוף הבלי גבול</p>
<p>this is only how it was in its own state, before the revelation of the Exodus from Egypt and the Giving of the Torah.</p>	<p>הוא כמו שהוא מצד עצמו, לפני הגילוי דיציאת מצרים ומתן תורה —</p>
<p>But after there was the revelation of the Exodus from Egypt and the Giving of the Torah ("<i>This month shall be for you</i>") —</p>	<p>אבל לאחרי שהיה הגילוי דיציאת מצרים ומתן תורה ("החודש הזה לכם")</p>
<p>and the matter of <i>Maaseh Bereishis</i> was written in the Torah to reveal the inner intent of the <i>Tzimtzum</i> (in order that through it a higher revelation would occur) —</p>	<p>והענין דמעשה בראשית נכתב בתורה לגלות הפונה הפנימית של הצמצום (פקדי שעל ידי זה יהיה גילוי — (נעלה יותר</p>
<p>then, the revelation of the inner intent of the <i>Tzimtzum</i> becomes like every other subject in the Torah:</p>	<p>הרי גילוי הפונה הפנימית דהצמצום הוא כמו כל הענינים שבתורה</p>
<p>for although they are clothed in physical matters, they are Torah — the wisdom of the Holy One, blessed be He, which is above the world.</p>	<p>שעם היות שנתלבשו בדברים גשמיים, הם תורה, תכמתו של הקדוש ברוך הוא, שלמעלה מהעולם</p>
<p>And the fact that it descended and was en clothed in physical things — is in order to draw down the infinite dimension of Torah also below.</p>	<p>ונה שירדה ונתלבשה בדברים גשמיים, הוא בכדי להמשיך הבלי גבול דתורה גם למטה</p>
<p>(ח)</p>	

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

And one can say that in this same way is the matter regarding Tishrei and Nissan:	וניש לומר, שעל דרך זה הוא בנוגע לתשרי וניסן.
That the ultimate intent in the creation of Tishrei (<i>"Bereishis bara"</i> , when the world was created with measurement and limitation) — is so that through the service of Torah and mitzvos, there will be revealed in it the infinite light of Nissan (<i>"This month shall be for you"</i>)	שתכלית הפונה בהבריאה דתשרי ("בראשית ברא"), שאז נברא העולם במדידה והגבלה, הוא בכדי שעל ידי העבודה ותורה ומצוות, יהיה בו גילויי הקלי גבול דניסן ("החודש הזה לכם").
And this can be connected to what is explained elsewhere regarding the two opinions about the time of creation:	וניש לקשר זה עם המבואר במקום אחר בענין ב' הדיעות בזמן הבריאה.
The opinion of Rabbi Eliezer that the world was created in Tishrei (25th of Elul), and the opinion of Rabbi Yehoshua that the world was created in Nissan (25th of Adar).	דעת רבי אליעזר שבתשרי נברא העולם (כ"ה אלול), (ודעת רבי יהושע שבניסן נברא העולם (כ"ה אדר).
Both these and those are the words of the Living G-d — for in Nissan it arose in thought to create the world, and the actual creation occurred in Tishrei (which came after Nissan).	שאלו ואלו דברי אלקים חיים, אלא שבניסן עלה במחשבה לברוא, והבריאה בפועל היתה בתשרי (שלאחרי ניסן).
And according to the known principle that the intent and purpose of an action is the thought that preceded it, we can say:	ועל פי הדיוע, שהפונה והתכלית של עשייה היא המחשבה שלפניה, יש לומר
That the fact that the thought to create the world was in Nissan — the intent is that the purpose of the world's creation in Tishrei (with limitation) is so that it would contain the revelation of Nissan, which is beyond limitation.	שזה שהמחשבה לברוא את העולם היתה בניסן — הפונה בזה היא: שהפונה והתכלית דבריאת העולם בתשרי (מדידה והגבלה) הוא שיהיה בו הגילוי דניסן שלמעלה מהגבלה.
However, in order for the intent to be fulfilled — that even within limitation there should be a revelation of the infinite — the actual creation had to be such that the intent would not be felt in an obvious way.	אלא שבכדי שתושלם הפונה, שגם בהגבול יהיה גילויי הקלי גבול, היתה הבריאה בפועל באופן שבגילויי לא היה נרגש בה הפונה.
And through this, a limited world was created. And through Torah and mitzvos, the infinite revelation and light is drawn into the limited world.	שעל ידי זה נברא עולם מגבל, ועל ידי התורה ומצוות נמשך בעולם המגבל הגילוי ואור אין-סוף הקלי גבול.
The beginning of this revelation was in the Exodus from Egypt: <i>"This month shall be for you."</i>	דהתחלת גילוי זה היתה ביציאת מצרים — "החודש הזה לכם".
(ט)	
And based on this, one can explain why, after the Exodus from Egypt and the Giving of the Torah, even the counting of the months of the year begins from Nissan,	ועל פי זה יש לבאר מה שלאחרי יציאת מצרים ומתן תורה, גם המנין דחודשי השנה הוא מניסן.

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט

Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)

even though the months of the year are revelations that relate to creation, and their source is from the light that is connected to the worlds.	הגם שחודשי השנה הם גילויים השייכים לבריאה, ושרש המשכתם הוא מהאור השייך לעולמות
Because by definition and nature of the world, it is not possible for the revelations of the months to be within it,	כי מצד ענין וגדר העולם, אי אפשר שיהיו בו הגילויים, דחודשי השנה
for even the months of the year are called "Chadashim" (from the word "Chiddush" – renewal), which is the opposite of the definition of the world.	כי גם חודשי השנה הם חדשים מלשון חידוש (היפך), (הגדר דעולם)
And the fact that these revelations are drawn into the world — a world whose vitality comes from light that is encloded within it —	ונה שנמשך בעולם (שחיותו הוא מהאור שמתלבש בו),
[that is,] the revelations of the months of the year come from light beyond enclodement in the world, this serves as a preparation for the revelation of "Chadashim Stam" – general revelations of renewal that are beyond any relation to the worlds.	הגילויים דחודשי השנה מהאור שלמעלה מהתלבשות בעולם, הנה כמו הקדמה להגילוי דחדשים סתם, האור שלמעלה משיכות לעולמות
And one can say that this is what our sages said: “From the time the Holy One, blessed be He, chose His world, He established in it Rosh Chodesh (and years).”	ויש לומר, דזהו שאמרו רז"ל: "משבחר הקדוש ברוך (הוא בעולמו, קבע בו ראשי חדשים) (ושנים)
That the fact that Rosh Chodesh was fixed in the world — which is the opposite of the world's nature (as explained above) — is because G-d chose His world.	שזה שנקבע בעולם ראשי חדשים (שהם היפך הגדר דעולם, פנ"ל), הוא מצד זה שבחר הקדוש ברוך הוא בעולמו
That is, one can say that the concept of "He chose His world" refers to the revelation of the inner intent of creation.	דיש לומר, שענין "בחר בעולמו" הוא הגילוי דכונת הבריאה
For the creation of the world was (as mentioned above) in such a way that the intent was not initially revealed in it.	דבריאת העולם היתה (פנ"ל) באופן שלא היתה נרגש בה הפונה
And when the Holy One, blessed be He, chose His world, He began to illuminate in it somewhat the inner intent of creation.	וכשבחר הקדוש ברוך הוא בעולמו, התחיל להאיר בו קצת כונת הבריאה
However, before the Exodus from Egypt — since all aspects were still in narrowness and limitation —	אלא שלפני יציאת מצרים, כיוון שכל הענינים היו אז במיצר והגבלה
therefore, the elevation felt in the renewal of the months of the year was only that they were completely beyond limitation —	לכן, העילוי שהיה נרגש בהחידוש דחודשי השנה הוא, רק שהם למעלה מהגבלה ממש
and therefore, at that time, Tishrei was the first of the months of the year.	ולכן היתה אז תשרי הראשון לחודשי השנה

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)

But after the revelation of the Exodus from Egypt and the Giving of the Torah, it was revealed that the renewal of the months of the year — as it was before —	אבל לתחרי הגילוי דיציאת מצרים ומתן תורה, נתגלה (שהחידוש דחודשי השנה (שהנה מקודם)
was a preparation for the revelation of the Exodus and Matan Torah.	הוא הקדמה להגילוי דיציאת מצרים ומתן תורה
And therefore, now, Nissan is the first even regarding the months of the year, and the counting of the months is from Nissan.	ולכן עכשיו ניסן הוא ראשון גם לחודשי השנה, ומנין החודשים הוא מניסן
(יו"ד)	
And behold, the beginning of the revelation of the month of Nissan, which is also the first of the months of the year,	והנה, התחלת הגילוי דחודשניסן, שהוא ראשון גם לחודשי השנה
is on Shabbos Mevarchim Rosh Chodesh Nissan.	הוא בשבת מברכים ראש חודש ניסן
And especially when the occurrence of Rosh Chodesh is in the middle of the week (before Shabbos),	ובפרט כשהקביעות דראש חודש הוא באמצע השבוע (לפני שבת
so that on the Shabbos before Rosh Chodesh — Shabbos Mevarchim — we read Parshas HaChodesh.	שאז קוראין בשבת שלפני ראש חודש (שבת מברכים) פרשת החודש
And how much more so when Rosh Chodesh Nissan falls on a Thursday (as it did in the year of the Exodus from Egypt),	ועל אחת כמה וכמה כשהקביעות דראש חודש ניסן היא (ביום חמישי כמו שהיה בהשנה דיציאת מצרים
then the occurrence of Shabbos Mevarchim Nissan and Shabbos Parshas HaChodesh is on the 25th of Adar.	שאז הקביעות דשבת מברכים ניסן ודשבת פרשת החודש הוא בכ"ה אדר
On that day it arose in thought to create the world —	שבו עלה במחשבה לברוא את העולם
for this thought is the purpose and intent of the actual creation:	שמחשבה זו היא הפונה והתכלית של הבריאה בפועל
that even in the limitation of the world (as it was created in Tishrei), there should be a revelation of the Infinite Light — Nissan —	שגם בהגבול דעולם (כמו שנברא בתשרי), יהיה גילוי (אור אין סוף הבלי גבול (ניסן
and through this is completed the Divine intent of making a dwelling place for Him in the lower realms.	שעל ידי זה נשלמת הפונה דדירה לו יתברך בתחתונים
This revelation will be primarily in the Future Redemption —	דגילוי זה יהיה בעיקר בגאולה העתידה
for in Nissan they were redeemed, and in Nissan they are destined to be redeemed.	שבניסן נגאלו, ובניסן עתידין ליגאל
And may it be His will, that even though we are still in the month of Adar,	ויהי רצון, דגם שנמצאים עדיין בחודש אדר
in which the redemption of Purim was in a manner that “we are still the servants of Achashverosh” —	שהגאולה דפורים היא באופן שאפתי עבדי אשורוש אנן

The Rebbe

מוצאי אי שבת קדש פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, כ"ה אדר, תשל"ט
**Saturday night following the holy Shabbos of Parshas Vayakhel-Pekudei,
 Parshas HaChodesh, the 25th of Adar, 5739 (1979)**

(similar to how on Rosh Hashanah, the hard labor ceased for our ancestors, but they were still in Egyptian exile afterward),	ובדוגמת שבראש השנה בטלה עבודה מאבותינו, (שגם), (לאחרי זה היו עדיין בגלות מצרים
nevertheless, since we are already at the 25th of Adar, the beginning of the revelation of Nissan,	אף על פי כן, כיון שנמצאים כבר בכ"ה אדר, התחלת, הגילוי דניסן
it is appropriate and proper etc. that the redemption should occur in the month of Adar,	הרי ראוי ונכון וכו' שהגאולה תהיה בחודש אדר
and when the month of Nissan arrives, we should already be in a state and condition of true redemption,	ובבוא חודש ניסן, נהיה כבר במעמד ומצב דגאולה, אמיתית
[as in the well-known expression of my teacher and father-in-law, the Rebbe,	וכפתגם הידוע של כבוד קדושת מורי וקמי אדמו"ר]
regarding the phrase "Next year in Jerusalem," that it also applies to the statement of our Sages: "In Nissan they are destined to be redeemed"],	בזה שאומרים "לשנה הבאה בירושלים", דכמו כן הוא, [בנוגע להמאמר רז"ל "בניסן עתידין ליגאל
and we shall eat there from the offerings and the Pesach sacrifices.	ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים